

EUROOPAN VYÖHYKKEEN JOHTOHENKILÖN SANOMA

Kiitollisuus ja ilo

Vanhin Christian H. Fingerle, Saksa

Vyöhykeseitsenkymmen

Joitakin vuosia sitten olin liikeasioissa eräässä Euroopan maassa, jossa kirkko oli toiminut vain vähän aikaa. Sain tilaisuuden yöpyä erään perheen luona. He olivat ottaneet vastaan Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin ja kasvattivat nyt lapsiaan uskossa. Pitkän työpäivän jälkeen kaipasin jo yöpuulle, kun isä kutsui perheen kokoon olohuoneeseen – minne minulle oli tarkoitus sijata vuode – lukeakseen pyhiä kirjoituksia heidän kanssaan. Oli ilo katsoa, kuinka perhe istui huolettomasti yhdessä ja kuinka kukin vuorollaan luki pitkiä otteita Vanhasta testamentista sekä kuinka he sitten kertoivat ajatuksiaan niistä.¹ Tämän perheen omistautuminen kiehtoi minua ja herätti samanaikaisesti kysymyksen siitä, mikä vaikutus tällaisilla yhteisillä pyrkimyksillä saattaisi olla tulevaisuudessa.

Aikanaan saatoin etäältä tehdä huomioita vanhimman pojan kehityksestä: Muutama viikko ennen koulunsa päättämistä hän valmistui myös seminaarista, jossa hänen äitinsä oli opettanut häntä päivittäin. Hän palveli lähetystyössä ulkomailla espanjankielisessä maassa. Hänen lähetysjohtajansa kertoi hänen suuresta kyvykkyydestään ja innokkuudestaan koskettaa ihmisten sydäntä opettaessaan. Pian kotiinpaluunsa jälkeen hän pyysi elämänsä suuren rakkauten kättä avioituakseen hänen kanssaan. Vaimoni Sibylle ja minä saimme olla mukana heidän sinetöimisessään Frankfurtin temppelissä. Lopulta näin tästä nuoresta avioparista historiallisen valokuvan, joka oli otettu hänen palvellessaan seurakunnanjohtajana kotimaansa pääkaupungissa. He seisoivat vierailulla olevan Herran apostolin vieressä.

**Vanhin
Christian H.
Fingerle**

Rakastavien vanhempien näkökulmasta se näytti olevan profeetta Jesajan suuren lupauksen täyttymys: ”Ja sinä päivänä sinä sanot: Oi Herra, minä ylistän sinua; vaikka sinä olit minulle vihoissasi, sinun vihasi on väistynyt, ja sinä lohdutit minua. Katso, Jumala on minun pelastukseni; minä luotan, enkä pelkää; sillä Herra JEHOVA on minun voimani ja laulunni; hänestä tuli minulle myös pelastus. Sen tähden te saatte iloiten ammentaa vettä pelastuksen lähteistä. Ja sinä päivänä te sanotte: Ylistäkää Herraa, huutakaa avuksi hänen nimeänsä, julistakaa hänen tekojaan kansojen keskuudessa, julistakaa, että hänen nimensä on ylhäinen. Laulakaa Herralle, sillä oivallisia hän on tehnyt; tämä tiedetään kaikessa maassa. Huutakaa ja riemuitkaa, te Siionin asukkaat, sillä suuri on Israelin Pyhä teidän keskellänne.”²

Kun ajattelemme näitä opetuksia ja periaatteita, seuraavat kysymykset saattavat olla innoittavia:

- Onko jotakin muuta, josta voin olla kiitollinen Herralle?
- Onko elämässäni asioita, joita minun tulisi muuttaa, jotta tekisin oikeutta rakastavan taivaallisen Isäni toiveille?³
- Voinko pyytää vaikuttavammin Herraa lohduttamaan minua ja lunastamaan minut?
- Kuinka voin saada suuremman uskon Jumalaan, niin että olisin rohkea enkä vaipuisi epätoivoon?⁴
- Mitkä päätökset elävöittäisivät taas nääntynyttä sielua?⁵

Elämme erityisenä aikana, jolloin monet profetiat täyttyvät.⁶ Olen innoissani niistä lukuisista nykyään tarjolla olevista mahdollisuuksista, joiden avulla voimme vaikuttaa asioihin merkittävästi.⁷

Kampanjakortteja⁸ on saatavissa monella eri kielellä, ja ne auttavat tekemään evankeliumia tunnetuksi kanssaihmisillemme, joiden kulttuuritausta on erilainen.⁹

Uudella verkkosivustolla *Helping in the Vineyard*¹⁰ kirkon jäsenet ja ystävät voivat aktiivisesti auttaa kääntämällä tekstejä, muokkaamalla multimediaa ja indeksoimalla sukututkimusasiakirjoja.

Erityinen usean vaarnan yhteinen nuorten toiminta EFY¹¹ innoittaa ja muuttaa tuhansien nuorten ihmisten elämää kirkossa ja sen ulkopuolella Italiasta Islantiin, Portugalista Puolaan ja Kap Verden saarilta Kroatiaan.

Kun lisää temppeleitä rakennetaan Eurooppaan, useammat ihmiset asuvat kyllin lähellä

osallistuakseen rakkaitensa kanssa aktiivisesti pelastuksen työhön.

Kukapa ei silloin olisi kiitollinen ja täynnä iloa? ■

VIITTEET

1. Vertaa Joos. 1:8: ”Pidä tämän lainkirjan sanat aina huulillasi. Tutki lakia päivin ja öin, niin pystyt tarkoin noudattamaan kaikkea, mitä siihen on kirjoitettu. Silloin sinä menestyt ja onnistut kaikissa tomissasi.”
2. Nefi 22; ks. myös Jes. 12.
3. Samoin kuin rukouksentäyteinen itsearviointi, myös puolison, vanhempien, hyvän ystävän ja piispan mielipiteen kysyminen voi olla hyödyksi.
4. Ks. Joh. 14:27.
5. Ks. www.lds.org/si.
6. Vrt. 3. Nefi 1:13.
7. Vrt. Matt. 24:14.
8. Katso lyhyt video *Use the Pass-along Cards* kohdasta *Nutzen Sie die Informationskärtchen!* verkkosivustolla www.kirche-jesu-christi.org.
9. Vrt. Matt. 25:35.
10. Ks. <http://vineyard.lds.org>.
11. Ks. www.efy-europe.org.

PAIKALLISIA UUTISIA

Herran viinitarha kasvaa Pohjois-Suomessa

Teksti: Suvi Peltola

Sunnuntaina 17. huhtikuuta järjestettiin Oulun seurakuntakeskuksessa erityislaatuisen sakramenttikokous. Kaksituntisessa kokouksessa vaihtuivat sekä Oulun piirin johtokunta, kolmen seurakunnan johtokunnat että joukko muita virkailijoita.

Kokoukseen oli kutsuttu jäsenet kaikista Oulun piirin neljästä seurakunnasta, Oulusta, Kajaanista, Kemistä ja Rovaniemeltä. Paikalla oli myös lähetysjohtaja puolisoineen ja hänen neuvonantajansa.

Piirin uudeksi piirinjohtajaksi pyhät hyväksyivät veli Ville

Kervisen Rovaniemeltä. Omien sanojensa mukaan hän suhtautuu uuteen tehtäväänsä luottavaisin mielin.

”Oulun piirin alueella asuu upeita, vahvoja jäseniä ja perheitä, jotka ovat sitoutuneet Herran työhön. Meillä pohjoisessa on aina ollut tekemisen meininki”, hän kehuu.

Kervinen liittyi kirkkoon 33 vuotta sitten Jyväskylässä. Hän palveli lähetystyössä Suomen lähetyskentällä vuosina 1980–1982 ja solmi temppeleivioliiton vaimonsa Leenan kanssa Lontoon temppeleissä vuonna 1982.

Oulun piirin uusi johtokunta: vasemmalta 1. neuvonantaja Pekka Laitinen, piirinjohtaja Ville Kervinen ja 2. neuvonantaja Jari Maljanen.

Rovaniemellä syntynyt Kervinen muutti Etelä-Suomessa vietettyjen vuosien jälkeen takaisin

pohjoiseen 80-luvun puolella välissä. Kervisten perheessä on neljä lasta. Esikoinen Nascha asuu ja työskentelee Berliinissä Saksassa, Irina taas Helsingissä. Poika Niilo palvelee kokoaikaisessa lähetystyössä Japanissa, mutta nuorimmainen Aliisa asuu vielä kotona.

Veli Kervinen kuvailee itseään vahvasti pohjoisen ihmiseksi. Se heijastui myös hänen ensimmäisestä puheestaan piirinjohtajana. Siinä hän painotti iloitsevana siitä, kuinka Herran pohjoinen viinitarha laajenee Oulun piirissä.

Piirinjohtajan ensimmäiseksi neuvonantajaksi huhtikuuisessa kokouksessa hyväksyttiin Pekka Laitinen Oulusta ja toiseksi neuvonantajaksi niin ikään oululainen Jari Maljanen.

Oulunsalolainen Markku Leirimaa taas hyväksyttiin Oulun seurakunnan uudeksi johtajaksi. Samalla Leirimaa vapautettiin lähetysjohtajan neuvonantajan tehtävästä. Uuden seurakunnanjohtajan neuvonantajiksi hyväksyttiin Kimmo Kemppaala ja Tommi Sankala.

Leirimaa toimii seurakunnanjohtajana nyt toista kertaa, aiemmin hän on johtanut seurakuntaa Kajaanissa.

”Jotakin taisi jäädä oppimatta, koska sain tehtävän uudestaan”, hän veistelee.

Kaiken kaikkiaan Leirimaa kertoo ottavansa uuden tehtävän

vastaan nöyrin mielin. Hänen mukaansa tärkeintä on muistaa, että tämä on Kristuksen kirkko ja että kirkkoamme johdetaan elävän profeetan kautta sekä niiden kautta, joilla on avaimet.

Kuten Kervisillä, myös Markku Leirimalla ja hänen Jaana-vaimollaan on neljä lasta: Mira, Siru, Miika ja esikoinen Jani, joka parhaillaan lopettelee asepalvelustaan Sodankylässä.

”Hän on juuri lähettänyt lähetystyöpaperinsa, ja innolla odottelemme kutsua kokoaikaiseen lähetystyöhön”, ylpeä isä paljastaa.

Myös Rovaniemen seurakunnan uudeksi johtajaksi Oulussa hyväksytty Jarmo Haavikko johtaa seurakuntaa nyt toistamiseen. Rovaniemi on sekä Haavikon että hänen vaimonsa Paulan kotikaupunki. Perheessä on kolme lasta, jotka kaikki asuvat jo omillaan.

Jarmo Haavikon mielestä hänen tunnelmiaan uuden tehtävän edessä kuvaa Nefin kauniisti kiteyttämä asenne: ”Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskenyt” (1. Nefi 3:7).

Myös alkavan kesän Haavikko näkee meille kaikille hyödyllisenä vertauskuvana.

”Luonnon herääminen muistuttaa minua siitä, että meillä on mahdollisuus ja oikeastaan velvollisuus uudistua eli tehdä parannusta jokaisena elämämme päivänä. Toisinaan on aikoja, jolloin kaikki näyttää kuihtuvan

Oulun seurakunnan uusi johtokunta: vasemmalta 1. neuvonantaja Kimmo Kemppaala, seurakunnanjohtaja Markku Leirimaa ja 2. neuvonantaja Tommi Sankala.

ja kuolevan, ja silti jossakin sopukassa meissä jokaisessa on uuden mahdollisuuden eväät.”

Piirin yhteisen sakramenttikokouksen kolmas uusi seurakunnanjohtaja hyväksyttiin Kemin seurakuntaan. Tehtävän otti vastaan vanhin Jouni Soininen. Hän on lähtöisin Turusta, mutta on asunut koko aikuisikänsä Australiassa. Nyt vanhin Soininen on palannut hetkeksi synnyinmaahansa, sillä hänet on yhdessä vaimonsa Christinan kanssa kutsuttu lähetystyöhön Kemissä.

Soinisten mukaan sekä mahdollisuus tehdä lähetystyötä että vanhin Soinisen tehtävä seurakunnanjohtajana ovat kunnia ja suuri siunaus.

”Kemin seurakunnassa on hienoja jäseniä. He ovat ottaneet meidät upeasti vastaan. Kahden hyvän neuvonantajan, veli Osmo Lahdenperän ja veli Mikko Lietsalmen avustuksella työ menee eteenpäin”, vanhin Soininen sanoo luottavaisena.

Soinisilla on yhteensä seitsemän lasta ja 13 lastenlasta. Vaikka

Kemin seurakunnan uusi johtokunta: vasemmalta 1. neuvonantaja Osmo Lahdenperä, seurakunnanjohtaja vanhin Jouni Soininen ja 2. neuvonantaja Mikko Lietsalmi.

etäisyys lapsiin on Suomesta käsin pitkä, löytävät Soiniset uudesta kotimaastaan ja etenkin Lapista silti paljon hyvää.

”Nautimme lumesta ja kauniista talvimaisemista. Sellaista ei näe kotona Australian Adelaidessa. Toisaalta olemme yllättyneet siitä, kuinka nopeasti

ja radikaalisti vuodenaajat vaihtuvat: yhtäkkiä lumi on poissa ja puut versovat! Täällä valokin on erilaista – se saa värit näyttämään kirkaammilta kuin Australiassa”, vanhin Soininen ihastelee.

Edellä mainittujen virkailijavaihdosten lisäksi Oulun

Rovaniemen seurakunnan uusi johtokunta: vasemmalta 1. neuvonantaja Jukka Heikkilä ja seurakunnanjohtaja Jarmo Haavikko.

kokouksessa ilmoitettiin, että Oulun piirin apujärjestöjen johtokuntien rakenne uusiutuu. Useiden johtokuntien sijaan piirillä on jatkossa vain kaksi johtokuntaa, toisessa edustettuna ovat Apuyhdistys, Nuoret Naiset ja Alkeisyhdistys, toisessa Nuoret Miehet. ■

Oven täydeltä ihmisiä tulossa temppeliin

Anne Ballweg

Oli maaliskuun ensimmäinen maanantai – Pohjois-Savon hiihtolomaviikon alku – kun linja-auto starttasi Kuopion kappelilta kohti Viking Linen Turun satamaa. Kyytiin nousi lisää matkustajia Leppävirralta, Varkaudesta ja Nokialta. Koko iloisen bussilastillisen päämääränä oli vierailla Tukholman ja Helsingin temppeleissä. Ryhmän ikähaitari oli laaja: neljästä vuodesta liki kahdeksaan-kymmppiin, mikä antoi lisämaustetta matkalaisille.

Innoituksen seurakunnan yhteisestä, nostalgisesta kahden temppeliin matkasta oli matkanjohtajamme Pauli Huttunen saanut aikaisemmalta temppeleimatkaltaan Suomen temppelin vastaanottopyöhdän äärellä. Kotiin tultua laitettiin hihat heilumaan ja alettiin kysellä halukkaita matkalle lähtijöitä.

Matkaa kohtaan oli niin paljon kiinnostusta, että paikat täyttyivät yllättävän nopeasti.

Tunnelma linja-autossa oli korkealla, niin että lauluista, arvoituksista ja leikeistä ei tahtonut tulla loppua. Bussissa kerrottiin kommelluksista aikaisemmilta (temppeli)matkoilta. Nopeasti hupenevat eväspussit täytettiin sopivilla taukopaikoilla.

Eryyisesti nuoria reissaajia jännitti, että onkohan laivassa varmasti sängyt ja tuleekohan meistä ruskeita Ruotsissa.

Laivamatkat menivät paluumatkan yöllistä myrskyä lukuun ottamatta mukavan rennosti ruokaillen, leikkien, karaokessa, ostosten parissa ja tanssahdellen.

Matkalla takaisin Suomeen – laivaan pääsyä

odotellessa – ryhmällä oli hetki aikaa tutustua Tukholman historialliseen vanhaan kaupunkiin, joka pienen matkustajan mielestä oli tosi kiva. Bussimme oli pysäköity kuninkaanlinnan edustalle, jolloin aivan automme edestä lipui musta, hieno, kiiltävä, kalliin näköinen limusiini, jonka tummennettujen ikkunoiden takaa säteili prinsessa Victorian kaunis hymy!

Usealta taholta kuului toteamuksia, että oli ihana käydä pitkästä ajasta Ruotsin temppelissä, johon nostalgisella muistelumatkallamme pääsimme. Suomalaisille Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenille Tukholman läheisyydessä oleva temppeli on tuttu paikka ajalta ennen oman, ihanan Suomen temppelimme valmistumista vuonna 2006.

Matkustajien joukossa oli myös ensimmäistä kertaa elämässään temppelissä vierailevia kirkon jäseniä, joilla oli mahdollisuus palvella taivaallista Isäämme ja tehdä työtä kahdessa eri Herran huoneessa saman matkan aikana. Tilaisuudet jättivät heille mieleenpainuvan ja rakkautta täynnä olevan muiston temppeleistä.

Hengellinen anti, jota matkalta haettiin ja saatiin, tuntui voimakkaana ja käsin kosketeltavana matkustajien sydämissä. Jollekulle temppelit antoivat lisäsykäyksen hyvään elämään, toinen sai täytettyä kaikki astiansa, eräälle perheelle matka oli perheen kohokohta, jota odotettiin kuin joulupukkia, jollekulle temppelit toivat taas tasapainoa elämään antaen samalla voimavaroja arkeen.

Matka antoi myös erinomaiset mahdollisuudet tutustua toisiimme paremmin ja läheisemmin. Monille kolmen päivän tiivis bussimatka yhdessä seurakuntaperheen kanssa oli kauan kaivattu virkistysmatka.

Tulomatalla pidimme linja-autossa todistuskokouksen, joka toi loppuhuipennuksen yhteistä uskoamme vahvistavalle matkallemme.

Antoisan yhdessäolon vuoksi toivottiinkin, että perinnettä tulisi jatkaa. Niinpä uskaliaimmat heitivät ajatuksen seuraavaan vuoteen ja yhteiseen temppelimatkaan Sveitsin Zollikofeniin.

Aika näyttää, voivatko myös silloin temppelin virkailijat ilahtua siitä, että ihmisiä on tulossa oven täydeltä Herran huoneeseen. ■

Matkalaiset kuninkaanlinnan edustalla Tukholmassa.

Hänen kättensä työt – kamarikuoro Vocalis Suomessa

Ville-Matti Karumo

Nuorista aikuisista koostuva kamarikuoro Vocalis vieraili Suomessa 18.–20. helmikuuta Tampereella ja 20. helmikuuta Helsingissä. Konserttiohjelmalehtisessä heistä kerrotaan mm. seuraavasti:

”Jos olet iloinen, ylistä Herraa laulaen, soittaen, tanssien sekä ylistys- ja kiitosrukouksin.”

todistavat Herrasta: Mendelssohn Bartholdyn motetteja, Palestrinan ja Mozartin sävellyksiä sekä Mack Wilbergin alun perin tabernaakkelikuorolle tekemiä sovituksia kirkon lauluista.

Tässä konsertissa tulkitut kuoroteokset edustavat eri musiikkityylejä, mutta kaikki

Venezuelassa. Omat soitto-opintonsa hän aloitti 7-vuotiaana pianolla. Myöhemmin hän voitti useita kansallisia ja kansainvälisiä pianokilpailuja. Hän johti orkesteria ensimmäistä kertaa jo 13-vuotiaana. Hän valmistui musiikin maisteriksi, minkä jälkeen hän on johtanut lukuisia ammattiorkestereita sekä vierai-

Kamarikuoro Vocalis Tampereen uudessa vaarnakeskuksessa. Keskellä edessä kuoron johtaja William Ajhuacho.

Tämä lause on jo vuodesta 2005 ollut tunnuksena n. 40 nuorelle aikuiselle Saksasta, Sveitsistä ja Itävallasta. He kuuluvat Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon, ja heitä yhdistää rakkaus musiikkiin.

William Ajhuachon johtama kuoro on koonnut ohjelmistonsa sävellyksiä, jotka

keskittyvät kuitenkin pyhään musiikkiin.

Kiitollisina Hänen kättensä töistä sanomme: ”Herra, meidän jumalamme, kuinka suuri onkaan Sinun nimesi maan päällä!” (Psalmi 8:2.)”

Kapellimestari William Rene Ajhuacho on syntynyt Chillessä ja viettänyt lapsuutensa

levana taiteilijana että ylikapellimestarina. Vuosina 2007–2009 hän opetti orkesterinjohtoa, harmoniaa ja kontrapunktia.

Musiikillisella urallaan William Ajhuacho on voittanut kilpailujen lisäksi monia tunnustuspalkintoja eri orkestereiden kanssa sekä tehnyt useita levytyksiä. Kesällä 2009 hän esiintyi Espanjan

kuningasparille ja johti Vatikaanin Sikstiiniläiskappelissa erikoiskonserttia, jonka kunniavieraana oli paavi Benedictus XVI.

Hän on liittynyt Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon joulukuussa 2009 ja asuu nykyään Saksassa vaimonsa Carolinen kanssa.

Vierailu Tampereella 18.–20.2.2011

Nuorten aikuisten kamarikuoro Vocalis saapui Tampereelle perjantaina 18. helmikuuta 2011. Kuorolaiset tutustuivat Pekka Santosen opastamina kiertojäljellä Tampereen kaupunkiin ja sen lähiympäristöön. 18 jäsenperhettä Tampereen molemmista seurakunnista majoitti kuorolaiset koteihinsa.

Erkki ja Irmeli Myllylän luona majoittuneet nuoret nauttivat saunasta ja kävivät pariinkin otteeseen avannossa uimassa. Jussi ja Päivi Palomäen luona veljet juoksivat kieriskelemään suoraan hankeen. Näin kuorolaiset saivat kosketusta suomalaisen kulttuuriin omakohtaisesti.

Päivi Palomäki kommentoi nuorista sanoen, että heillä oli tosi hauskaa, ja kuorolaiset olivat ihanan rentoa porukkaa ja majoittaminen oli ilo. ”Toivon todella, että muutkin majoittajat kokivat jotain tämän tapaista – rasitteen sijasta siunauksen”, hän sanoi.

Lauantaina Vocalis lauloi aamulla Tammenlehväsäätiön Veljeskodissa lähes 50 kuulijalle ja myöhemmin päivällä seurakuntakeskuksessa pidetyssä kastetilaisuudessa.

Lauantai-iltana oli varsinainen konsertti uudessa kirkkorakennuksessa klo 18. Kuulijoita oli runsaat 200 ja heistä neljäsosa konserttiin tulleet vierailijoita. Konsertin jälkeen kaikille oli yhteinen illanvietto.

Sunnuntaina Vocalis oli mukana Tampereen 2. seurakunnan sakramenttikokouksessa,

Esityksissä käytettiin vaihtelevia esitystapoja, tässä kaunis ääni sooloesityksessä.

Osa esityksistä säestettiin uruilla ja huilulla.

jossa se esitti tabernaakkelikuoromaiseen tapaan ohjelman ”Musiikkia ja puhuttua sanaa”. Esitysten musiikallisuus ja erityisesti naisäänet ilahduttivat mieltä, mutta myös koskettivat kuulijoiden henkeä. Samoin puheissa Henki oli

voimakkaasti läsnä. Puheen pitänyt sisar vertasi evankeliumin opetukseen niitä kolme asiaa, jotka hän etukäteen tiesi Suomesta: paljon järviä (elävä vesi, joka kumpuaa meistä), valoisuus kesällä (elämän valo), vaikea kieli (Hengen kieli, joka todistaa Kristuksesta ja valosta ja jota on tärkeää ymmärtää). Kaikki tulivat varmasti ravituiksi tuossa kokouksessa. Tuntui myös hyvältä kuulla kuoron laulavan suomeksi laulun ”Hän Kristus on”. Muutenkin kirkon laulujen esittäminen kohotti

mieltä. Upea sunnuntai. Lähtiessään kuorolaiset kiittivät ruokailuista huolehtinutta keittiöhenkilökuntaa laululla ”Käden ken meille ojentaa” – suomeksi. Se oli kaunis kiitos heidän vierailustaan ja jätti pitkäksi aikaa hyvän mielen.

Vocalis Helsingissä 20.2.2011

Sunnuntaikokousten ja lounaan jälkeen kuorolaiset matkasivat Marjaniemeen Helsingin 1. seurakunnan seurakuntakeskukseen, jossa he esiintyivät yli 200 kuuntelijalle.

Konsertti alkoi sykkähdtyvästi kuorolaisten saapuessa hiljentyneeseen kappelisaliin sen molempia käytäviä pitkin ja pysähtyessä laulamaan

Osa kuorolaisista matkustaa pitkänkin matkan Sveitsistä, Itävallasta ja eri puolilta Saksaa osallistuakseen säännöllisiin kuoroharjoituksiin. Konsertin jälkeen heillä oli aikaa seurustella jäsenten kanssa ja myöhemmin illallisen aikana keskustella kokemuksistaan ja vaihtaa kuulumisiaan.

Myös Helsingissä kuorolaiset majoittuivat jäsenperheissä,

Artikkeleiden lähettäminen *Liahonan* kotimaansivuille

Kotimaansivuilla voidaan julkaista vaarujen, piirien ja seurakuntien tapahtumien lisäksi myös kirkkoon ja jäseniin liittyviä yleistä mielenkiintoa herättäviä artikkeleita. Runoja tai muita vastaavia kirjoituksia ei kuitenkaan julkaista paitsi osana laajempaa artikkelia.

Paikallisia uutisia -osiossa pyritään julkaisemaan useita mutta melko lyhyitä uutisartikkeleita.

Jäsenten kertomaa -osion artikkelit ovat kirjoittajien omakohtaisia kokemuksia evankeliumin vaikutuksesta elämäänsä (enintään 300 sanaa).

Mistä tiedän -osiossa jäsenet kertovat kääntymisestäään ja siitä, kuinka he ovat saaneet todistuksen evankeliumin totuudesta (enintään 400 sanaa).

Lempikohtani pyhissä kirjoituksissa -osiossa nuoret jäsenet kertovat, mikä on heidän lempikohdansa pyhissä kirjoituksissa (enintään 250 sanaa).

Kuin Jeesus mä olla tahdon -osiossa lapset kertovat jostakin Alkeisyhdistyksen Evankeliumin tasovaatimukseni -kohdan mukaisesta kokemuksesta (enintään 100 sanaa).

Lukijapostia -osiossa lukijat antavat palautetta *Liahonasta* tai kotimaansivuista (enintään 100 sanaa).

Artikkeliehdotukset voi lähettää sähköpostitse osoitteella mirkku.karumo@kolumbus.fi tai postitse osoitteella Mirkku Karumo, Keltarousku 4, 02730 Espoo.

Uutisosion artikkelit tulee lähettää viimeistään neljä viikkoa tapahtuman jälkeen.

Valokuvien tulee olla tasovaatimusten mukaisia ja hyvälaatuisia. Kuvat voivat olla sähköisessä muodossa korkealla resoluutiolla mieluiten jpg-muodossa.

Kaipaillemme erityisesti lasten ja nuorten kokemuksia. ■

Kuorolaisista heijastui innokkuus.

ensimmäisen laulunsa penkkien välisillä käytävillä yleisön keskellä.

Yleisön sydämiä kosketti myös virallisen konserttiohjelman viimeinen esitys – suomeksi laulettu laulu ”Uskon Kristukseen”.

Helsingin sunnuntai-illan konsertti oli kiertueen viimeinen esiintyminen. Koska kuoron ”tukikohta” on Frankfurtissa, vapaaehtoiset kuorolaiset tapaavat toisiaan harvakseltaan.

joihin useat heistä pääsivät vasta myöhään illalla lähteäkseen maanantaiaamuna paluumatkalle takaisin Saksaan.

Monille kuorolaisille vierailu pohjoiseen Suomeen oli varmasti ikimuistoinen: olihan täällä paljon lunta ja pakkasta, Helsingissä noin -23 °C. Kysyttäessä kuorolaiset vastasivat, etteivät he olleet olleet koskaan näin kylmässä, paitsi Tamperreella, missä oli ollut edellisenä päivänä -29 °C. ■